

[Nør Christensen]

brugerbetaling, er jo at stikke folk blå i øjnene, for under alle omstændigheder kommer man af med pengene på den ene eller anden måde. Så kan man diskutere, om det er borgerne selv, der skal betale, om det bliver billigere ad den vej, eller det skal være det offentlige. Jeg tror ikke, det bliver væsentlig billigere, bare fordi det offentlige bliver koblet af. Det er den sædvanlige hetz mod det offentlige, at så snart det offentlige har med nogle ting at gøre, er det nød og elendighed, så er der ingenting, der duer, så er det frådseri, og hvad ved jeg.

Jeg tror, jeg vil nøjes med at spørge justitsministeren, om ikke det var muligt, at vi kunne få en liste, således at vi generelt kunne tage stilling til spørgsmålet om brugerbetaling, og således at vi kunne se det i en helhed.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at konstatere, at hvis Kristeligt Folkeparti havde delt dette forslag i to dele, så havde vi tilsyneladende kunnet få begge dele gennemført. Det er da en meget interessant konstatering, og det vil vi tage til efterretning. Nu kan vi se, hvordan vi skal formulere det under det videre udvalgsarbejde. Jeg er klar over, at der er noget, der hedder identitetsproblemer, men ellers kunne man måske løse det ad den vej.

Jeg forstår da godt, når man siger: Hvad har de to ting med hinanden at gøre? Vi synes, det er rigtigt at få en principiel drøftelse af, om man automatisk skal lade reagensglasbefrugtningen være gratis i offentlig regi. Fru Kirsten Lee fra Det Radikale Venstre var jo også inde på, at reagensglasbefrugtning i privat sammenhæng koster 25.000 kr. pr. gang, og der er et principielt spørgsmål at drøfte. Fru Margrete Auken var også inde på, at man kunne drøfte det.

Så kan man spørge, hvad det har med hinanden at gøre? Ja, der er jo den sammenhæng, at hvis et barnløst ægtepar vælger den ene løsning på sit problem, så koster det utrolig meget, mens den anden er gratis. Det er så at sige skæringspunktet mellem de to løsningsmuligheder. Men vi vil da meget gerne have to forslag i stedet for ét, og kan man få begge gennemført på den måde, ja, så synes vi, det er helt flot.

Til de ordførere, som har udtrykt betænkelighed ved at yde tilskud til adoption, må jeg sige, at de familier, som vælger at adoptere et barn fra Den Tredje Verden, altså står over for meget

store økonomiske problemer, hvad enten man kan lide det eller ej. Man kan selvfølgelig altid drøfte, hvor det er naturligt at yde hjælp, og hvor det ikke er naturligt at yde hjælp, men her synes vi faktisk, det var naturligt at overveje en vis støtte. Der er jo ikke med det, vi har lagt op til, tale om fuld brugerbetaling. Man kan diskutere, om brugerbetaling alene skal ske i form af betaling til det offentlige. Man må hvert fald konstatere, at det for den pågældende familie er en ganske væsentlig udgift. Jeg vil sige – bl.a. til Pernille Sams' indlæg om, hvad man skal støtte og ikke støtte – at vi synes, at på dette område vil det være rimeligt at yde noget.

Spørgsmålet om brugerbetaling synes jeg nok, at vi må have ind i en større sammenhæng. Vi vil gerne være med til principielle overvejelser om, hvad der skal være gratis inden for sundhedssektoren. Jeg forstod, at justitsministeren også ville gå ind i overvejelser, om man fortsat skulle lade behandlinger, der ikke er hjælp mod en sygdom, være gratis, eller om man skulle overveje en vis medfinansiering.

Dette er de to grupper, som vi har villet tilgodese. Når vi har sat dem sammen, er det for at komme med et forslag, der er udgiftsneutralt. Det ligger jo klart i vores forslag, men det kan vi selvfølgelig fint opnå ved at skille dem ad, og vi vil da prøve på, om det teknisk kan gøres ud fra dette forslag.

Men jeg kan konstatere flertal i salen for de intentioner, der ligger i forslaget, og det konstaterer jeg naturligvis med tilfredshed. Vi vil takke for de positive tilkendegivelser, der har lydt på hver sin del. Samtidig vil jeg beklage, at jeg under forrige forslag glemte at takke fru Margrete Auken for tilslutning til hovedprincippet i det forrige lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Bare for at tage højde for alle misforståelser, så sagde SF, at begge dele kunne fortjene en ordentlig diskussion. Vi er ikke del af et flertal hverken til den ene eller den anden side. Det er ikke sikkert, at vi ikke er det, men det har vi altså ikke taget stilling til. Vi har blot sagt, at på grund af sammenkoblingen drukner det hele altså i grin og vittigheder, og det var en skam for to problemer, som godt kunne drøftes hver for sig. Det er da muligt, at vi kan skaffe det flertal, men så må vi altså have nogle nye forslag.